

Viderø situr í Itáalia

—Hevur vitjað í Keypmannahavn herfyri og bíðar nú eftir at støðan í Golfinum gerst minni spent. Emil Juul Thomsen hevur hitt hann

Tað er ikki longur nakað dulsmál hvar Kristian Osvald Viderø er í verðini. Tey nærmastu hava sjálvsagt vita hvar hann hevur verið og hansara trúgv lesaraskari hevur fingið at vita, at hann hevur fjakkað onkunstaðni í mið ella fjarreystri. Men Sosialurinn kann í dag avdúka, at hann situr í Italiu og leggur seinastu hond á eitt bókahandrit. Hann situr og bíðar eftir betri líkindum. Málið er Mesopotanien, har millum annað Irak liggur.

—Kristian Osvald var í Keypmannahavn herfyri. Eg var niðri og tosaði við hann. Hann búði hjá dótturini. Kristian Osvald Viderø ætlaði sær til Svøríki at vitja. Sum ungur tænti hann á einum bóndagardi har og hann ætlaði at vita, um onkur enn var á lívi, sum hann kendist við, sigur Emil Juul Thomsen.

—Eg fekk bræv frá

honum fyri 14 døgum síðan, tá sat hann á jarnbreytarstøðini í Keypmannahavn og bíðaði eftir einum toki. Hann skrivar at leiðin lá til Italiu, og her skuldi hann stóga á, til friðaligari gjørdist í Miðeystri, sigur Emil Juul Thomsen.

—Kristian ætlar til tað hann kallar Paradislandið, Tað er gamla Mesopotanien, sum eru londini innalaga í Persaragolfinum, sigur Emil Juul Thomsen.

—Kristian Osvald segði mær, at hann kemur ikki aftur til Føroya. Hann vil liva fyri seg sjálvan. Ein kann næstan siga, at hann er ikki av hesum heimi, hansara flog liggur langt omanfyri meiniga mannin, sigur Emil Juul Thomsen.

FÝRA BØKUR

Livsteknið frá Viderø var við lít hesu ferð. Ikki færri enn fýra bókur er útkomnar nú undan

jólum. Undirritaði hevur enn blaðað ígjøgnum bæði bindini, sum hava heitið »Ferð mín til Jorsala á Himni«. Skjótt hugt í gjøgnum sæst, at Kristian Osvald hevur broytt málburð. Stíllurin er ikki so torskildur longur.

Hann er ikki eins ramføroyskur, sum tá hann skrivaði bókina »Ferð mín til Jorsala«. Hesa bók læs eg fyrr í ár, mentunnarelitán rósti bókini upp til skýggja og eg kundi ikki lata sita á mær ikki at hava lisið henda gullgrip.

Men tungt gekk. Tær fyrstu fimti síðurnar stavaði eg meg í gjøgnum. Her var ein heilt frammant skivingarlag. Her vóru so nógv ókend orð, megin parturin minti um íslendskt.

Bókin tóktist sera tung og torskild. Men lögnu orðini gingu aftur og aftur og úr ymskum samanhangi fór eg so

smátt at kennast við. Komin ummum sum áður-nevnt, tær fyrstu hálvt hundrad síðurnar, so fekk eg eina opinbering av tí rætta slagnum.

»Ferð mín til Jorsala« gjørdist knappliga áhuga-verd, eg kendi meg drignan at skaldinum og hansara frásøguhátti. Jú so lógið tað ljóðar, so gjørdist hann knappliga stuttligur og ikki sørt av ironi og sarkasmu lá fjald millum linjurnar.

Knappliga vóru allar málsligar forðingar hornar og við spenningi varð bókini lisið at enda. Og so kom eg til tað stóð, sum mær altíð dámar best við eini góðari bók. At lesa umaftur og umaftur, leita enn einaferð eftir gullkornum. Enn hyggi eg í bókina og hon er, sum aðrar góðar bókur, ikki liðug lisið fyrr enn tú einki nýtt gullkorn finnur.

Tí verður spennandi at lesa nýggju bókurnar hjá Kristian Osvald Viderø.

jústinus

Emil er í dag 75 ár. Hann hevur ongur ætlanir um at gevast við at geva bókur út soleingi heilsan er.

75 ára gamal knassi Givið yvir 200 bókur út

—Eg haldi áfram so leingi eg havi heilsuna, sigur Emil Juul Thomsen

Emil Juul Thomsen gevst ikki á hondum, sjálvt um hann er farin átta ár uppum lógar skipaðan pensiónsaldur.

—Mentan er mitt liv og føroyska málið er okkara stórsta aktiv. Vit eiga so lítið og treingja til so nógv. Tí er alneyðugt at fáa bókur út á føroyskum, sigur Emil Juul Thomsen.

Og tað er ikki smávegis Emil Juul Thomsen, fyrrverandi skómakari, stórhandilsmaður í Havn, doktari úr Lund og okkara stórsti einstaki bókaútgavari hevur fingið frá hondum.

Tað byrjaði við Varðanum. Hetta mentunnarrit var fyri 20 árum síðan bert á hondum hjá fáum føroyingum og eisini kundi ein lesa í tí á bókasøvninum.

Men Emil gjørdi Varðan til næstan hvørs manns ogn. Og

síðan leyp bókaskriðan. Bókur, sum fyri fleiri mannsaldrum síðan vóru útseldar, vórðu uppaftur prentaðar og okkurt nýtt kom eisini.

Seinastu árinu eru komnar fleiri nýggjar bókur. Eitt nú læknabókin hjá Hanus Debes Joensen og ein stór bók um listamannin Mikines. Eitt tað stórsta avrikið er at hava fingið skipað fyri, at bókurnar hjá William Heinesen og Jørgen Franz Jacobsen eru komnar á føroyskum.

Emil hevur verið kræsin. Tað er ikki ein og hvør, sum hevur týtt hesar báðar og aðrar rithøvundar, sum í dag eru heimsklassikarar. Chr. Matras kom meistarliga væl frá Barbu og Harra Pál og eisini frá eitt nú Degningssvindr hjá Heinesen. Og Heðin Brú stendur ikki aftanfyri.

jústinus

Viderø ferðast víða í skaldskapinum. Úr Skálavík og út í stóra heim